

«Οἱ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ ἀράμενοι...»

Εὐλαβικό, πλήν ἄτεχνο ἐπιμνημόσυνον ἐγκώμιον σὲ δύο ἀδελφούς καὶ συλλειτουργούς, ἐφημερίους τοῦ χωριοῦ μας Κλήμα, στὸν παπα-Γρηγόριο Ἀλεξάνδρου Ξανθούλη καὶ παπα-Βαρσαμᾶ Ἀποστόλου Γλύνη.

Ἀπὸ καιρὸ ἤθελα νὰ γραψῶ δυὸ λόγια τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης σὲ αὐτοὺς τοὺς πατέρες ποὺ ἐμπόνως καὶ φιλοτίμως διήκονησαν τὴν μικρὴ ἐνορία τοῦ χωριοῦ μας Κλήμα. Τοὺς παπα-Γρηγόριο καὶ παπᾶ-Βαρσαμᾶ.

Ὁ πρῶτος, ὁ παπα-Γρηγόριος ἐφημέρευσε ἐν καιρῷ μετασεισμικῶν δοκιμασιῶν στὸ Παλιὸ τὸ Κλήμα κι ὁ ἄλλος, ὁ παπα-Βαρσαμᾶς, ὑπῆρξε ὁ πρῶτος ἐφημέριος τοῦ νεόδμητου οἰκισμοῦ, τοῦ Νέου Κλήματος.

Ὑπῆρξαν καὶ οἱ δύο φιλοτιμοὶ καὶ φιλόπονοι διάκονοι τῆς μικρῆς ἐνοριακῆς τους κοινότητος, προσπαθώντας μὲ τὶς μικρὲς τους δυνάμεις καὶ τὴν ἀγάπη τους γιὰ τὸ χωριὸ τους, νὰ διακονήσουν τὸ μικρὸ τους ποίμνιο. Νὰ τὸ διακονήσουν ἀθορύβως, εὐλαβῶς καὶ ἐντίμως.

Τὴν Πέμπτη, λοιπόν, 25 Φεβρουαρίου τοῦ 1971, στὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ στὴ Σκόπελο χειροτονεῖται, διὰ τῶν τιμίων χειρῶν τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου Χαλκίδος κυροῦ Νικολάου, ὁ νέος διάκονος καὶ

μέλλων έφημεριος τοῦ χωρίου Κλήματος τῆς Σκοπέλου, Γρηγόριος Ξανθούλης, υἱὸς τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τῆς Ἀναστασίας, γόνος ἱερατικῆς οἰκογενείας, ἀφοῦ ὁ παπποῦς του, ὁ παπα-Νικόλαος Ξανθούλης, ἐκ Σκύρου καταγόμενος, διετέλεσε έφημεριος στὴν ένορία τῶν Ἀγ. Ἀναργύρων τοῦ χωριοῦ αὐτοῦ. Ὅπως ἐπίσης κι ὁ πατέρας τοῦ παπα-Γρηγορίου, ὁ πολὺς μπάρμ' Ἀλέκος Ξανθούλης γιὰ δεκαετίες διηκόνησε τὸ Ἀναλόγιο τῆς ένορίας αὐτῆς. Τὸν γιό του μόνο δὲν πρόλαβε νὰ χαρεῖ ἱερέα...

Τὸν δεύτερο βαθμὸ τῆς Ἱερωσύνης ὁ παπα-Γρηγόριος τὸν ἔλαβε, πάλιν διὰ χειρῶν τοῦ Χαλκίδος Νικολάου στὸ Μητροπολίτικὸ Ναὸ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν Σκάιθου, τὴν Παρασκευὴν 26 Φεβρουαρίου τοῦ ἰδίου ἔτους.

Εἶναι ἀλήθεια πὼς μὲ πραγματικὸ ζῆλο καὶ θέληση ἱεράτευσε. Μέχρι τὸ 1977, ὁπότε καὶ ἀνεχώρησε *«ἐκ τῶν λυπηρῶν ἐπὶ τὰ θυμηδέστερα»* στὶς 22 Φεβρουαρίου, τὴν Κυριακὴ τῆς Τυρινῆς, σὲ ἡλικία 42 ἐτῶν, καὶ τὴν Καθαρὰ Δευτέρα ἐτάφη στὸ παλιὸ Κοιμητηριὸ τῆς ἐκκλησίας ποὺ βαπτίστηκε, τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων τοῦ Κάτω Χωριοῦ.

Διάδοχός του ὑπῆρξε, μετὰ ἀπὸ χηρεία τῆς ένορίας τοῦ Κληματος ἀρκετῶν ἐτῶν, ὁ παπα-Βαρσαμᾶς Γλύνης, Κληματιανός, γεννημένος στὶς 24 Ἀπριλίου τοῦ 1945, γιὸς τοῦ Ἀποστόλου καὶ Ἀρχοντούλας.

Ἀναθρεμμένος μέσα στὴν παλιὰ ἐκκλησιὰ τῶν Ἀγ. Ἀναργύρων ὁ π. Βαρσαμᾶς καὶ μάλιστα ἓνα ἀπὸ τὰ ἱκανὰ στελέχη τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, ἄοκνος διακονος τοῦ μακαριστοῦ παπα-Βαγγέλη Διομή, ἀγαπήσε μὲ ζῆλο τὴν Ἱερωσύνη καί, ἀφοῦ διακόνησε ὡς Ἱεροψάλτης γιὰ ἀρκετὰ χρόνια, στὸ τέλος χειροτονήθηκε διακονος καὶ πρεσβύτερος ἀπὸ τὸν

Γέροντα Μητροπολίτη Χαλκίδος κυρὸ Χρυσόστομο τὸν Α΄ στὶς 16 Φεβρουαρίου τοῦ 1986, καθιστάμενος ὁ πρῶτος έφημεριος τῆς ένορίας τοῦ Νέου Κληματος, τὴν

ὁποία θεμελίωσε ὁ παπα-Γρηγόριος, ἀνήγειρε ἡ Ἐπιτροπὴ μὲ τὴ συνδρομὴ τῶν Κληματιανῶν, τῶν Γλωσσωτῶν καὶ ὅλων τῶν εὐλαβῶν χριστιανῶν, ἀλλὰ τελειοποίησε ὁ νέος ἐφημεριος, ὁ παπα-Βαρσαμᾶς. Μάλιστα, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του ἐνεκαινιάσθη ὁ νέος αὐτὸς ναός, ἀπὸ τὸν Γέροντα Μητροπολίτη Χαλκίδος Χρυσόστομο τὸν Α΄.

Ὁ παπα-Βαρσαμᾶς ὑπῆρξε σεμνός, ἱεροπρεπὴς καὶ φιλακόλουθος ἱερεὺς. Διακόνησε τὴν ἐνορία του μὲ συνέπεια καὶ ἡθος, ἀφήνοντας στοὺς συγχωριανούς του ἀγαθὴ μνήμη καὶ παράδειγμα ἐντιμότητος.

Λίγο καιρὸ πρὶν τὴν θερινὴ πανήγυρι τῆς ἐνορίας του (1 Ἰουλίου) ἡσθένησε καὶ στὶς 5 Ἰουλίου τοῦ 2011 ἐκοιμήθη στὸ Νοσοκομεῖο τοῦ Βόλου ὅπου ἐνοσηλεύετο, σὲ ἡλικία 64 ἐτῶν.

Ἡ ἐξόδιος ἀκολουθία του ἐψάλλη στὸ νέο ναὸ τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων, ἐτάφη δὲ ὀπισθεν τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, δηλαδή, πλησίον τῶν «ἀγαπητῶν του σκηνωμάτων», γιὰ νὰ παραμένει πάντα ἄγρυπνος προσμονάριος καὶ φρουρὸς «προσδοκῶν ἀναστασιν νεκρῶν».

Ἡ εὐχὴ καὶ ἡ προσευχὴ τῶν δύο αὐτῶν ἀδελφῶν νὰ ἐπισκιάζουν τὸ Κλῆμα καὶ νὰ γίνονται δαψιλῆς εὐλογία γιὰ τοὺς Κληματιανούς καὶ ὅχι μόνο.

Πρωτοπρεσβ. Κωνσταντῖνος Καλλιανός
Ἐφημέριος
Ἱ. Ν. Ἀγίου Παντελεήμονος Σκοπέλου